

[Ib Christensen]

Vi må med hensyn til boligydelsen sige, at vi syntes, det var absolut påkrævet – og mener det selvfølgelig stadig væk – at foretage sig noget væsentligt på dette område, som jeg har nævnt, men vi var skeptiske over for den udformning, regeringens forslag havde, navnlig med hensyn til kapitaliseringseffekten, når det drejer sig om ejerboligerne. Vi er også skeptiske over for det bureaukrati, der er knyttet til ordningen, og som selv venstres ordfører, hr. Bertel Haarder, måtte indrømme var til stede, hvorfor han da også angreb forslaget meget stærkt, før han gik på forlig med regeringen.

Derfor finder vi, at det forslag til boligydelse eller boligsikringsforbedring, som ligger i de alternative forslag fra de seks partier, er langt bedre, idet man udvider den såkaldte »lex Erhard« til at omfatte ejerboligerne for pensionisternes vedkommende. Dermed er der foreslået en løsning af dette problem, som vi finder administrativt lettere og socialt rimeligere, og som også vil være mindre bureaukratisk, eftersom vi også foreslår, at man fastholder, at boligsikringen skal ske gennem boligministeriet og ikke lægges over til socialministeriet, noget, som vi også har været skeptiske over for fra starten.

Vi vil altså sige, at de tanker eller skitser, der er udarbejdet af de fem partier, som vi er iblandt, er at foretrække fremfor det, som er blevet resultatet af VKRs forhandlinger, og vi vil i konsekvens heraf stemme for de ændringsforslag, som støttes at de fem alternative partier, om jeg så må sige, og stemme imod de ændringsforslag, som betyder forringelser i forhold til regeringens oprindelige udspil.

Tyroll (VS):

Samtidig med første behandling af disse lovforslag, som ofte bliver betegnet som første del af pensionsreformen, fremsatte VS et selvstændigt beslutningsforslag, som sagde noget om, hvilke intentioner vi for vores vedkommende har med en pensionsreform, og hvor vi vil hen med udviklingen. Det er helt klart, at det forslag ville indebære en hel del udgifter, og derfor sagde jeg også ved første behandling, at vi naturligvis ikke regnede med at få alt på et fad med det samme, men at der måtte være nogle mellemstationer, som nødvendigvis måtte passeres, før man kunne

komme frem til noget i den retning, som vi forestiller os. Vi sagde også, at vi var indstillet på i forbindelse med den beløbsramme, der er tale om her, altså de 940 mill. kr., at gå ind i nogle forhandlinger om, hvordan det i højere grad kunne trækkes i den retning, som vi ville. Vi måtte jo konstatere, at udspillet fra socialdemokratiet var fundamentalt anderledes end det, vi umiddelbart var interesserede i. Der var nemlig tale om i det oprindelige forslag fra socialdemokratiet, at man ville foretage den fulde indregning af pensionstillægget i grundbeløbet og så vel at mærke kombinere det med en indtægtsregulering, men det mente vi var en vej bort fra den løsning, som vi ønskede, nemlig en pensionsydelse, der ligger på højde med maksimalarbejdsledshedsunderstøttelsen, og som er indtægtsreguleret på en sådan måde, at man aldrig kan komme over en faglært arbejders gennemsnit, men bliver nedreguleret, i det omfang man har indtægter ved siden af, som bevirker, at man kommer op over et sådant beløb.

Vi så i højere grad med tilfredshed på, at man brugte de midler, der var til stede her, til en udbygning af pensionstillægget. Det gjorde vi også rede for ved første behandling, og at vi også var indstillet på at se på nødvendigheden af at foretage en regulering af det fradragsfrie beløb, fordi vi erkendte, at der var mindre indtægter, der var i klemme. Det var altså heromkring, vi ønskede forbedringen.

Men siden første behandling er der foregået en lang række forhandlinger. Dels i udvalget, dels i korridorerne har vi jo klart kunnet se det resultat, der på et tidspunkt kom på bordet, det forlig, der er indgået mellem socialdemokratiet, venstre, konservative og radikale, og vi må her erkende, at der faktisk er indtrådt visse forbedringer, kunne man næsten sige, i dele af lovforslaget, men på andre områder er det så sat fuldstændig til igen. Det vil jeg komme nærmere ind på.

Socialdemokratiet foretog nogle sonderinger, og det er rigtigt, som hr. Albertsen nævnte, at jeg har sagt i radioen, at jeg mente, at disse sonderinger ikke var reelle sonderinger, at det var skinsonderinger, at det i virkeligheden skulle legitimere den adfærd, som socialdemokratiet har udvist omkring dette, som man kalder den første del af pensionsreformen, at det skulle legitimere, at